

The EXPOSE: Nevydarená klimatická predpoveď: Vysoký predstaviteľ OSN tvrdil, že do roku 2000 zmiznú z povrchu zemského celé národy

- editor007 | 6. června 2024

SVĚT: V roku 1989 vysoký predstaviteľ OSN pre životné prostredie varoval, že stúpajúca hladina morí môže vymazať celé národy z povrchu zemského, ak sa trend globálneho otepľovania nezvráti do roku 2000.

Táto predpoveď bola uvedená v článku reportéra Petra Jamesa Spielmana, uverejnenom 29. júna 1989 agentúrou Associated Press.

Podľa článku mali vlády 10-ročné okno na vyriešenie skleníkového efektu skôr, ako sa vymkne spod ľudskej kontroly. Predstaviteľ OSN tiež predpovedal, že keď otepľovanie roztopí polárne ľadovce, hladiny oceánov stúpnu až o jeden meter, čo je dosť na to, aby pokryli Maledivy a ďalšie nízko položené ostrovné štáty.

V roku 2019 organizácia „overujúca fakty“ Snopes „overila“ tvrdenie, že „vysoký predstaviteľ OSN pre životné prostredie tvrdí, že celé národy by mohli byť vymazané z povrchu Zeme pod stúpajúcou hladinou morí, ak sa trend globálneho otepľovania nezvráti do roku 2000“ ako zavádzajúce, pretože „služi ako základ pre clickbaitové príspevky z niekoľkých médií, ktoré popierajú zmenu klímy.“

Keďže však tento článok bol dostupný pre všetkých, Snopes mohol iba preukázať, že Spielmannov článok nebol podporený vedeckými prácami ani správou UNEP, na ktorú odkazuje.

Inými slovami, vysoký predstaviteľ OSN klamal a Spielmann tieto klamstvá ešte zosilnil.

Spielmannov článok je len jednou z mnohých neúspešných predpovedí klimatickej katastrofy zahrnutých v „Časovej línii klimatických predpovedí“ vypracovanej organizáciou The Empowerment Alliance.

Tuto môžete vidieť výňatok zo Spielmannovho článku tak, ako ho zverejnila agentúra Associated Press 29. júna 1989:

OSN predpovedá katastrofu, ak globálne otepľovanie nedostaneme pod kontrolu

Ako sme už uviedli, vysoký predstaviteľ OSN pre životné prostredie tvrdil, že celé národy by mohli byť vymazané z povrchu zemského kvôli stúpajúcej hladine morí v prípade, ak sa trend globálneho otepľovania nezvráti do roku 2000.

Pobrežné záplavy a neúroda vytvoria exodus „eko-utečencov“, čím vznikne hrozba politického chaosu, povedal Noel Brown, riaditeľ newyorskej kancelárie Programu OSN pre životné prostredie (UNEP).

Podľa neho vlády mali len 10 rokov na to, aby vyriešili skleníkový efekt skôr, ako sa vymkne spod

ľudskej kontroly.

Keď otepľovanie roztopí polárne ľadovce, hladina oceánov stúpne až o jeden meter, čo je dosť na to, aby zaplavili Maldivy a ďalšie nízko položené ploché ostrovné štáty, povedal Brown v roku 1989 pre agentúru AP.

„Pobrežné regióny budú zaplavené. Jedna šestina Bangladéša by mohla byť zaplavená, čo by spôsobilo vysídlenie štvrtiny z 90 miliónov obyvateľov. Podľa spoločnej štúdie UNEP a Agentúry pre ochranu životného prostredia USA by bola zaplavená pätina egyptskej ornej pôdy v delte Nílu, čo by narušilo dodávky potravín.

Ekologickí utečenci sa stanú veľkým problémom a čo je horšie, možno zistíte, že ľudia sa síce môžu presťahovať na suchšie miesta, ale tamojšia pôda a prírodné zdroje nemusia podporovať produkciu životných potrieb. Afrika sa síce nemusí báť o pôdu, ale chceli by ste žiť na Sahare?“ povedal Brown.

UNEP odhadoval, že len ochrana východného pobrežia bude Spojené štáty stáť najmenej 100 miliárd dolárov.

Zmena klimatických vzorcov by podľa štúdie UNEP a Medzinárodného inštitútu pre analýzu aplikovaných systémov priviedla späť podmienky z 30. rokov 20. storočia do kanadských a amerických pšeničných oblastí, zatiaľ čo Sovietsky zväz (pozn.: v roku 1989 ešte existoval) by na tom mohol profitovať, ak včas prispôsobí svoje poľnohospodárstvo.

Nadbytočný oxid uhličitý uniká do atmosféry v dôsledku využívania fosílnych palív ľudstvom a spaľovania dažďových pralesov, uvádzala štúdia. Atmosféra zadržiava viac tepla ako vyžaruje, podobne ako skleník.

„Najkonzervatívnejší vedecký odhad je, že teplota Zeme v nasledujúcich 30 rokoch stúpne o 1 až 7 stupňov,“ povedal Brown v roku 1989.

„Rozdiel sa môže zdať nepatrný, ale planéta je teraz len o 9 stupňov teplejšia ako počas 8 000-ročnej doby ľadovej, ktorá sa skončila pred 10 000 rokmi.“

Brown ďalej povedal, že ak bude trend otepľovania pokračovať, „potom otázkou je, či budeme schopní zvrátiť tento proces včas? Hovoríme, že v priebehu nasledujúcich 10 rokov, vzhľadom na súčasné zaťaženie, ktoré musí atmosféra znášať, máme príležitosť začať proces stabilizácie.“

Podľa neho aj tí najkonzervatívnejší vedci už vtedy hovorili, že už nemôžeme urobiť nič, aby sme zastavili zmenu globálnej teploty o približne 3 stupne.

„Čokoľvek nad rámec toho, a musíme začať uvažovať o výraznom vzostupe hladiny morí... môžeme očakávať zúrivejšie búrky, hurikány, silu vetra a eróziu prachu.“

Podľa Browna bol v roku 1989 čas konať, no už nebol žiaden čas nazvyš.

UNEP pracoval na vytvorení vedeckého akčného plánu do konca roku 1990 a na prijatí globálnej klimatickej zmluvy do roku 1992. V máji sa delegáti zo 103 krajín stretli v Nairobi v Keni - kde sídli UNEP - a rozhodli sa začať rokovania o klimatickej zmluve budúci rok, teda v roku 1991.

Národy sveta boli požiadané, aby znížili používanie fosílnych palív, znížili emisie oxidu uhličitého a iných skleníkových plynov, ako je metán a fluórované uhľovodíky, a zachovali dažďové pralesy.

„Nemáme jasnú predstavu o ekologickom minime zeleného priestoru, ktorý planéta potrebuje na

svoje efektívne fungovanie. Čo vieme, je, že ničíme tropický dažďový prales rýchlosťou 50 akrov (cca 0,2 km štvorcového) za minútu, čiže približne jedno futbalové ihrisko za sekundu,“ povedal Brown.

Každý akor (cca 4000 metrov štvorcových) dažďového pralesa dokáže zadržať 100 ton oxidu uhličitého a prepracovať ho na kyslík.

Brown navrhol, že môžu byť potrebné finančné kompenzácie pre Brazíliu, Indonéziu a Keňu, aby sa vzdali ťažby a zachovali dažďové pralesy.

„Európske spoločenstvo (predchodca EÚ) hovorí o polcentovom poplatku za každú kilowatthodinu fosílnych palív s cieľom získať 55 miliónov dolárov ročne na ochranu dažďových pralesov a možné sú aj ďalšie priame dotácie,“ povedal Brown.

„Zmluva by tiež mohla požadovať zlepšenie energetickej účinnosti, zvýšenie úspor a požiadavku pre rozvinuté krajiny, aby preniesli technológie do krajín tretieho sveta a pomohli im šetriť energiu a znížiť emisie skleníkových plynov,“ zakončil Brown svoju správu v roku 1989.

Záver

Ako po 35 rokov môžeme vidieť, všetky niekdajšie katastrofické predpovede boli absolútna hlúposť a nič z nich sa nenaplnilo.

No a rovnaké hlúposti a hysterické reči klimatických alarmistov počúvame aj dnes, hlavne zo strany „zelených“ a „progresívnych“ politických strán. Netreba týmto rečiam prikladať žiadny význam a pokojne ich môžeme ignorovať.

Teda, ignorovať celkom nie. Naopak, musíme proti týmto nezmyslom aktívne vystupovať, lebo inak nám tu progresívni eko-alarmisti zavedú zelenú diktatúru pomocou ich neslávne známeho Green Dealu (Zeleného údelu).

AUTOR: Rhoda Wilson

Spracoval: Badatel.net

[ZDROJ](#)